

TELEFOON

Kern van de activiteit

Afspraken rond discussiëren

Materiaal

Geen

Lesverloop

De kleuters gaan in een cirkel zitten. De eerste kleuter in de cirkel fluistert een korte boodschap, bv. 'Ik ben je vriend.' in het oor van zijn rechterbuur. Deze fluistert het door tot de boodschap de hele cirkel is rondgegaan. De laatste aan de beurt zegt de boodschap luidop. Het doel van het spel is dat de boodschap zonder wijzigingen aankomt. Als je dit spel voor de eerste keer speelt, beperk je de boodschap tot één woord tot de kleuters het spel goed beheersen.

Variatie: een boodschap in een andere taal

Na wat oefening kan de groep proberen een woord of een boodschap door te geven in een andere taal, liefst de moedertaal van één van de kinderen. Dit helpt om Nederlandstalige kleuters te laten meevoelen met de uitdagingen waarvoor anderstalige kleuters dagelijks staan.

Variatie: telegraaf

Dit spel speel je op dezelfde manier als 'telefoon'. Het enige verschil is dat er handkneepjes worden doorgegeven in plaats van boodschappen met woorden. De kneepjes wisselen elkaar af met pauzes. De frequentie van kneepjes en pauzes moet tot aan het eind van de cirkel worden doorgegeven.

Deelnemers en leeftijd

Alle kinderen uit de klas vormen samen een grote kring.

Dit eenvoudige spel kan met jongste kleuters gespeeld worden.

Meer complexe variaties kun je uitproberen met oudste kleuters of kinderen uit de eerste graad.

Suggestie

Je kunt de boodschap in het telefoonspel op allerlei manieren inkleden. Als de klas rond 'huizen' aan de slag gaat, kun je een thematische boodschap formuleren. Bv.: 'Woon jij ook in een flat?'.

Een onthaalklasjuf vertelt over 'Telefoon'

De oorspronkelijke boodschap 'Ik wil dat je mijn vriend wordt.' veranderde in 'Zend de telefoon.' toen ze bij de laatste in de kring kwam. We praatten erover en vroegen ons af hoe dat kwam. An zei dat ze niet kon horen wat Li gezegd had. Dus had ze het maar veranderd. Onmiddellijk werden een aantal kinderen boos op haar. Ik vroeg hen hoe we dit probleem zouden aanpakken. Er kwamen enkele voorstellen: 'Laat haar niet meespelen.' en 'Laat haar aan een tafel zitten en kijken.' Jasmien tenslotte kwam met de suggestie: 'Je kunt haar gewoon vragen om te zeggen wat ze echt gehoord heeft'. Dat was een voorstel waarmee iedereen kon instemmen. Op dat moment zei Dimitri, wiens moeder Russisch is, dat hij een probleem had. Zijn vader was al een lange tijd weg en ze spraken thuis enkel Russisch. Daardoor had hij het vaak moeilijk met het Nederlands op school. Ik greep deze aanleiding aan om met mijn leerlingen te praten over de impact van taalverschillen op de communicatie. Ebbe zei dat hij niet graag naast Ismail zat omdat die weinig Nederlands sprak. Ik herinnerde hem eraan dat Ismail goed Arabisch sprak en elke dag meer Nederlands leerde. Ik vroeg de klas wat wij konden doen om het gemakkelijker te maken voor wie Nederlands aan het leren was. Na een tijdje zei Jolan: 'Goed luisteren'. Ik was blij dat tenminste één Nederlandstalig kind in mijn klas zich realiseerde dat communicatie van twee kanten moet komen en dat ook de luisteraar een belangrijke verantwoordelijkheid heeft.